

У Голишівській історії бережуть пам'ятні

Кожен християнин, кожна людина повинна мати в душі істинну віру, надію і любов, але вони значно підсилюються, якщо вірянин приходиться з молитвою до храму. Кажуть, що молитва має значно більшу силу в намоленому храмі. Дорога привела нас до одного з таких. Отож сонячного квітневого дня ми — біля пам'ятки архітектури Свято-Георгіївської церкви у селі Грабів, що в Рівненському районі.

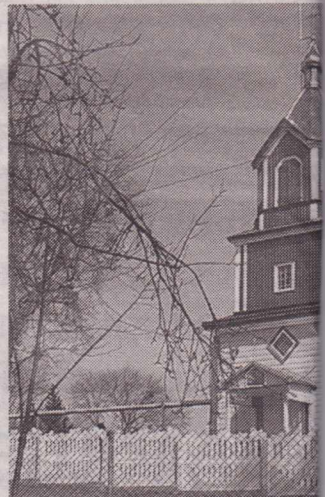
Церква споруджена у 1755 році. Храм високий на горі, оточений валом, а навкруги стільки всього побачити можна, що дух захоплює! Цікава та захоплююча історія появи цієї духовної святині. З однієї сторони від села Зоря було невелике поселення, з іншої — непрохідне болото. Тож коли наступали турки і татари, люди, що жили в поселенні Граба, рятувалися саме на валу. На знак свого спасіння вони збудували невеликий храм. Однак той первісний довго не встояв. І місцеві жителі задумали звести більшу церкву. Ось так і виріс на високій горі у Грабові духовний центр.

— Це наша Голгофа в певній мірі. Тут знаходимо радість і втіху у своїй душі. Цей прекрасний храм є джезелом нашого духовного збагачення, — ділиться своїми

міркуваннями настоятель Свято-Георгіївської церкви протоієрей Юрій Борсук. — *Хто з вірою сюди приходить, той відчуває та отримує ту доброту, щирість і допомогу, якої шукає у Господа Бога.*

Втім, утримувати цей храм, зважаючи на його поважний вік, не просто, заважає настоятель церкви:

— *Тому молимося за кожного, хто допомагає та жертвує на нашу святиню. Серед таких багато парафіян, гості та представники господарств. Вже кілька років поспіль посильну допомогу надають благодійники, очільники Групи компаній «VITAGRO», брати Лабазюки: Сергій Петрович, Петро Петрович, а також їхній помічник директор «Агрохолдингу Зоря» Степан Бігуляк. Завдяки коштам, наданим ними, торік ми оновили храм, пофарбували його.*

Свято-Георгіївська церква у селі

Також покрили дзвіницю бляхою з металопрофілю. За це їм дуже вдячні. Водночас роботи ще дуже багато. Хочемо панікаділо новіше, сходи до храму відремонтувати, водостоки треба міняти, хотілося б бруківкою викласти територію навколо храму. А ще в планах — обгородити нові могилки, підлогу оновити. А оскільки наше село входить до Зорянської сільської ради, то і в майбутньому обов'язково будемо звертатися знову до керівників агрокорпорації та просити їхньої допомоги, бо храм треба любити і підтримувати.

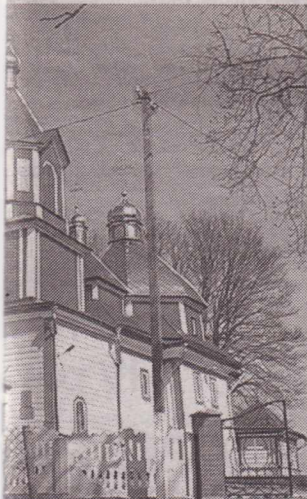
Далі настоятель старовинної, але такої охайної та багатой історичне минуле церкви запрошує нас на дзвіницю. Тож піднімаємося вузькими дерев'яними сходами кілька поверхів і опиняємося ближче до неба. Тут відкривається прекрасний, напоєний весною краєвид! А на дзвіниці — дзвони різної ваги та величини.

— *Ми маємо прекрасні дзвони, які кожної неділі, кожного свята кличуть нас*

Настоятель церкви Юрій Борсук

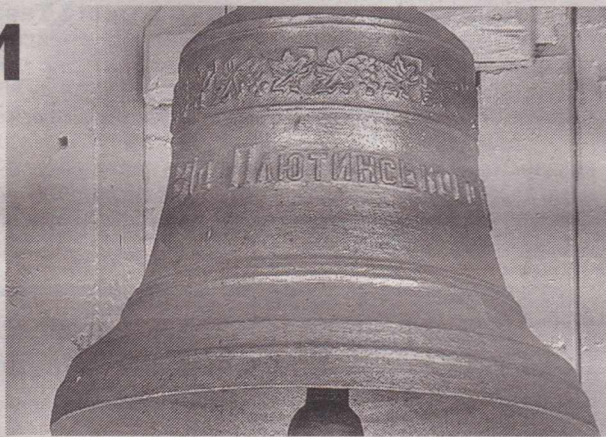
ричній церкві ДЗВОНИ

Гравів

на молитву до Бога Всевишнього, — протоіерей Юрій Борсук з гордістю демонструє збережені дзвони. — Раніше не було дзвонів — можливо, їх забрали під час війни і переплавили. Але є й така версія, ніби дзвони закопані на валу, тож маємо надію їх з часом віднайти.

У 2005 році, готуючись до відзначення 250-річчя храму, ми з парафіянами збирали кошти на дзвін, але їх було недостатньо. Тоді ми звернулися до Володимира Антоновича Плютинського за допомогою. І він відгук-

На цей дзвін дав кошти Володимир Плютинський

нувся на прохання громади і надав кошти. А оскільки після замовлення гроші залишалися, ми попросили, аби нам вивели на дзвіні прізвище та ініціали Володимира Антоновича. Його вже немає серед живих, а ми маємо такий прекрасний дзвін, який постійно нагадує про доброту та жертвовність цієї прекрасної людини.

Тут на дзвіниці щонеділі та кожного свята кличуть до молитви п'ять дзвонів. Є ще великий із 1928 року, придбаний за кошти парафіян. Але через те, що має тріщину, перебуває в нас як історична цінність. Тож дякуємо всім, хто жертвує на нашу церкву, і сподіваємося на підтримку й у майбутньому.

Заступник директора ТОВ «Агрохолдинг Зоря» Мирослава Мануйлик запевняє, що і в майбутньому така допомога буде:

— Бо генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк приділяє значну увагу всім релігійним громадам, а також відновленню та реконструкції храмів. У 2017 році чимало коштів спрямували саме на збереження храмів, що на території Зорянської та Городоцької сільської ради. Зокрема, була надана допомога на дерев'янський, гравівський храм, де оновили іконостас. Сприяли також громадам для ремонтів голишівського, старожуківського храмів. А також тим, що тільки споруджуються — це Святодухівська зорянська та сморжівська церкви. Не обійшли увагою і храм святої Параскеви П'ятниці на території Городоцької сільської ради.

Плануємо в рамках соціальних угод відгукнутися на звернення релігійних громад і в цьому році. Адже генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» вважає духовність та християнські цінності основою здорового суспільства. Тож всіляко сприятиме підтримці морального духу українського суспільства.

Галина КОТУЛЬСЬКА.

Мирослава Мануйлик